

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia V. Postquàm consummati sunt dies octo, vt circumcideretur puer.
Lucae 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

ELEGIA V.

Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer. Lucæ 2.

ERgò parùm est cælo stabulum subiisse relicto,
 Et nisi de paleis non habuisse totum?
 Frigoraque, & ventos, & quidquid cogat egestas,
 Quidquid hiems puerum ferre, tulisse Deum?
 Ergò diuinis, tot post incommoda, membris
 Qui vix vllus inest, sanguis oportet eat?
 Saxeus hunc illis cruciatu culter acerbo
 Extrahat? ô durum religionis opus!
 Cuius ad hoc animus, cuius sat dextera fortis?
 Ferreus ah! quisquis vulneris auctor erit.
 Ferreus hoc viso, qui non sibi pectora lædi,
 Nec pueri pœnas æstimet esse suas.
 Ante alios tu te spectaculo Virgo cruento
 Subtrahe: sanguis erit, quem dabit ille, tuus.
 Tu nati tremulos artus, liuentia labra,
 Natiuo roseas absque colore genas,
 Tu se torquentem paruasque leuamine nullo
 Iactantem videas, & patiare, manus?
 Subtrahe te: non sunt rigido tibi vineta metallo
 Viscera, nec ferri semina pectus habet.
 Quid loquor? hæc ipsa est, cultrum quæ stringit,
 & esse
 Sanguineæ legis dura ministra parat:
 Vulnere quæ infami diuinos sustinet artus,
 Nataque de membris membra notare suis.
 Alma parens, huc blanditiæ rediere priores?
 Huc amor, huc animi pignora mille tui?

Quid facis ah? spargas illum modò sanguine, cuius
 Pœna grauis, lacrymas cernere nuper erat?
 Pande sinum potiùs, sitientique vbera præbe.
 Ecce puer blandas tendit ad illa manus.
 Subiicias cultro, cui cannas ante timebas?
 O modò nec nati, nec memor ipsa tui!
 O mater iam non mater, sed inhospita rupes,
 Sed de Caucaseo monte reuulsa filex!
 Crede mihi, nec dura filex, nec inhospita rupes,
 Non nati, non est immemor ipsa sui.
 Blandiùs infantem numquam tractauit, amoris
 Nec tam certa sui, quàm modò, signa dedit.
 Antè sinu fouit; tulit inter brachia; strinxit;
 Inuoluit pannis, composuitque toro;
 Lacte suo pauit; lacrymans lacrymantis ocellos
 Terfit; blandita est; oscula multa dedit:
 Iam vulnus, sed dat cum vulnere nomen Iesu.
 Nil, puero maius quod dare posset, erat.
 Hoc præ blanditiis, & præ complexibus illum,
 Hoc præ materno lacte sinuque iuuat.
 Hoc est, quod cælo quæsitum venit ab alto:
 Hoc, pretio quouis quod sibi stare velit.
 Aligeri manibus tremulis legere cruoris
 Primitias, Patri quas pia Virgo litat.
 Et lacrymas inter gratum quoque munus obortas:
 Hoc, supreme Deus, suscipe pignus, ait.
 Quod, nisi de nati tibi corpore gratius esset,
 Quàm mallem è venis elicuisse meis!
 Et tamen his etiam venis, hoc corpore fluxit,
 Et pars est sanguis sanguinis iste mei.
 Sancte Pater, sibi qui restat si filius offert,
 Et pretium accepti nominis esse velit;

ELEGIARVM LIB. I.

53

Si sua vulneribus reddi magis apta ferendis
 Membra, caput spinis, terga latulque flagris;
 Carnificumque meæ dextras succedere dextræ
 Optat, & illæsum nil remanere sui;
 Da Pater his hominum manent solatia plagis:
 Fontibus his, quiuis vnde iuuerut, eat:
 Nullaque fundendi, fusi pars nulla cruoris
 Non habeat fructum, te tribuente, suum.
 Mortales gaudere. Iubet rata Virginis esse
 Vota, Pater, nati quæ videt esse sui.

ELEGIA VI.

Vocatum est nomen eius IESVS. Lucæ 2.

A Vdistis? puerum mater sua dixit Iesum.
 Quisquis adest, flexo poplite tangat humum.
 Sternite vos alto venientes æthere turmæ;
 Et quas damnatis Styx tenet atra locis;
 Ante omnes, quibus illud erit magis vtile nomen,
 Corpora mortales sternite vestra solo.
 Cernitis? ipsi etiam, sacra qui præsepia cingunt,
 Nomen ad hoc proni hos asinusque iacent.
 Nomen ad hoc stabulo spirauit mitior aura:
 Non Aquilo puerum, non fera læsit hiems.
 Muratos pannos, mutatas sensit aristas,
 Molliaque in cunis stramina facta suis.
 Quid tum, si roseo perfundi membra cruore
 Debuit, & læsus parte carere sui?
 De non inciso nec sudant balsama ligno,
 Myrrha nec integris stillat ab arboribus:

D ;

Nec